

Dokter

Ridder Florian

Ridder Florian de Bange
ligt in bed, met rode wangen.
Hij heeft koorts en hij heeft pijn.
Vlug, naar dokter Chirurgijn.

Maar zo'n dokter, gaat die prikken?
Florian moet even slikken.
Au! Z'n keel doet ook zo'n zeer!
Hij moet gaan, dit kan niet meer.

Gaat die dokter in me snijden?
denkt hij angstig onder 't rijden.
Nee! Hij wil er niet naar toe.
Stoppen nu! Hij is te moe.

Maar zijn paardje blijft maar hollen.
Florian z'n hoofd gaat tolleren.
Oei! Wat gaat die Sjonnie hard.
Plotseling wordt alles zwart.

Als hij bijkomt ziet hij ogen,
lichte blauwe; hij voelt droge
warme handen op zijn vel,
en een stem zegt: 'Gaat het wel?'

'Goed hoor, dat je bent gekomen!
'k Heb de koorts net opgenomen.
Ik ben dokter Chirurgijn.
Keelontsteking! Da's niet fijn.

Kijk, ik geef je deze pillen
tegen pijn en tegen rillen.
Mijn koetsier brengt jou naar huis.
Blijf nog maar een weekje thuis.

Rust goed uit. De koorts zal wijken.
Ik kom morgen bij je kijken.'
'Fijn,' zegt Florian. 'Heel graag.
Het mag ook nog wel vandaag!'

